

Arrest

**nr. 86 056 van 22 augustus 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid van 24 augustus 2011 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 29 juli 2011 een tweede asielaanvraag in. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft op 24 augustus 2011 een beslissing genomen houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Dit is de bestreden beslissing.

“Overwegende dat betrokkene op 01.10.2008 een eerste asielaanvraag indiende die op 22.04.2010 werd afgesloten met een beslissing weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming vanwege de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV); overwegende dat de betrokkene op 29.07.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet is teruggekeerd

naar zijn land van herkomst; overwegende dat de betrokkene zijn Ik naar voren brengt waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene reeds tijdens di behandeling van zijn eerste asielaanvraag zijn geboortecertificaat naar voren bracht en het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (GGVS) stelde dat zijn beweerde identiteit en nationaliteit niet meteen betwijfeld worden; overwegende dat de betrokkene verklaart dat de problemen die betrokkene tijdens zijn eerste asielaanvraag naar voren bracht nog steeds geldig zouden zijn waarbij dient opgemerkt te worden dat zijn motieven die betrokkene tijdens zijn eerste asielaanvraag naar voren bracht reeds beoordeeld werden; overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij door het CGVS als een soldaat werd bestempeld en dit volgens betrokkene niet zou stroken met de waarheid waarbij dient opgemerkt te worden dat betrokkene de mogelijkheid had om dit naar voren te brengen bij het beroep tegen de beslissing van het CGVS bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen; overwegende dat de betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens naar voren brengt met betrekking tot feiten en situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging In de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico zoals bepaald in artikel 4814 van de wel van 15 december 1960. De bovenvermelde aanvraag wordt niet In overweging genomen...“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van de artikelen 51/8 en 71/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur. meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting. Manifeste beoordelingsfout. Dat verweerder in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de artikelen 71/5, 51/8 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de zorgvuldigheidsverplichting schendt en een manifeste beoordelingsfout begaat, wanneer deze stelt dat de asielaanvraag van niet in overweging dient genomen te worden omdat ze volgens het verwerende partij geen verband houdt met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dit zonder afdoende motivering en zonder voldoende inhoudelijke toetsing naar verzoekers vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, bij een terugkeer naar het land van herkomst. De verwerende partij heeft geen rekening gehouden met de gegronde vrees die mijn verzoekende partij heeft voor zijn leven. De verzoeker kan niet akkoord gaan met de verwerping van zijn asielerzoek onder meer om de onderstaande redenen. Mijn verzoekende partij is ervan overtuigd is dat zijn leven in gevaar is in zijn land van herkomst. Dat hij niet alleen vanuit zijn uitgebreide persoonlijke ervaring spreekt, doch dat ook uit de hedendaagse situatie blijkt hoe in zijn land nog steeds ernstige misbruiken bestaan. In zijn arrest nr. 61 577 van 16 mei 2011 (3 rechters) besluit de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat er een intern gewapend conflict bestaat in Somalië. De Raad stelt eveneens vast dat er een situatie van willekeurig geweld is, waarvan de burgerbevolking het voornaamste slachtoffer blijkt te zijn: deze context heeft dus eveneens tot gevolg “een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger” te veroorzaken, terwijl de hoedanigheid van burger van de verzoekende partij niet betwist wordt. Ten slotte bestaat er een oorzakelijk verband tussen deze ernstige bedreigingen en het willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de verzoekende partij op basis van artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980 Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen. Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid. Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd. Dat de beslissing van verweerder nergens afdoende motiveert waarom verzoekers argumenten en de actuele situatie in zijn land geen nieuwe omstandigheden uitmaken. Zodat artikel 51/8 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geschonden is. Dat door verweerder een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt. Dat verzoeker dienaangaande opmerkt dat de motivatie van verweerder gestoeld is op onjuiste feiten en derhalve niet afdoende is. Terwijl dit aanleiding heeft tot een bevel om het grondgebied te verlaten. Zodat artikel 71/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

geschonden is. Dat dergelijke motiveringen uiteraard niet afdoende zijn. Dat de bevoegdheid in deze niet zorgvuldig werd gehanteerd. Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen. Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid. Dat dit hier niet op afdoende en correcte wijze is gebeurd.”

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld: *“overwegende dat de betrokkene zijn Ik naar voren brengt waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene reeds tijdens di behandeling van zijn eerste asielaanvraag zijn geboortecertificaat naar voren bracht en het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (GGVS) stelde dat zijn beweerde identiteit en nationaliteit niet meteen betwijfeld worden; overwegende dat de betrokkene verklaart dat de problemen die betrokkene tijdens zijn eerste asielaanvraag naar voren bracht nog steeds geldig zouden zijn waarbij dient opgemerkt te worden dat zijn motieven die betrokkene tijdens zijn eerste asielaanvraag naar voren bracht reeds beoordeeld werden; overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij door het CGVS als een soldaat werd bestempeld en dit volgens betrokkene niet zou stroken met de waarheid waarbij dient opgemerkt te worden dat betrokkene de mogelijkheid had om dit naar voren te brengen bij het beroep tegen de beslissing van het CGVS bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.”*

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Verzoeker antwoorde op 12 augustus 2012 op de vraag *“Welke zijn de nieuwe elementen die u aanbrengt voor deze nieuwe aanvraag?”*:

“Als nieuw document wil ik u vandaag mijn IK overhandigen (de geboorteakte die ik ook heb afgegeven bij inschrijving van mijn tweede asielaanvraag heb ik reeds afgegeven bij het CGVS tijdens mijn eerste asielpcedure).

-nummer: 65432/90

-afgegeven op: 22//09/2007

-afgegeven te: stad Mogadishu

-geldig tot: niet vermeld

Er zijn veel problemen in Somalië: o.a. de oorlog en de droogte. Ik heb familie ginds en zij kunnen niet naar België komen. Ik kan mijn familie ook niet helpen van hieruit. Ikzelf kan ook niet terugkeren naar Somalië. Mijn leven is er nog steeds in gevaar. De problemen die ik reeds aanhaalde tijdens mijn eerste asielaanvraag gelden nog steeds. Het CGVS heeft mij een negatieve beslissing gegeven. Zij denken dat ik een soldaat was terwijl ik dat niet was, ik was een gewone burger. IK heb er een groot bezwaar tegen dat ik bestempeld wordt als zijnde een soldaat door het CGVS.”

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk dat een tweede of volgende asielaanvraag moet steunen *“op nieuwe elementen, welke betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”*, alsook dat *“de Minister of diens gemachtigde kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft ingediend en zij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Geneve zoals bepaald in art. 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4”*.

Door verzoeker werden, zoals blijkt uit de *in casu* bestreden beslissing, geen nieuwe gegevens in de zin van het voormelde artikel naar voor gebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker heeft immers enkel een identiteitskaart voorgelegd, terwijl zijn identiteit en nationaliteit bij de eerste asielaanvraag niet werd betwijfeld, verwezen naar zijn vorig asielrelaas, terwijl dit reeds beoordeeld werd, bekritiseert dat hij door het commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte als soldaat wordt beschouwd, terwijl hij dit ook tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag naar voor heeft kunnen brengen. Het arrest waarin een asielaanvraag/aanvraag subsidiaire bescherming wordt beoordeeld is ter zake dan ook irrelevant.

Verzoeker kan tot slot niet dienstig verwijzen naar een artikel 71/5 van de vreemdelingenwet, nu een dergelijke wetsbepaling niet bestaat. Dit onderdeel van het middel faalt derhalve naar recht en is niet ontvankelijk.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft niet op kennelijk onredelijke wijze beslist om de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging te nemen. De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel. .

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC